

2008

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΜΑΖΟΝΙΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΓΕΩΡΑΦΙΑ



ΣΑΜΑΡΙΝΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (ΥΠΕΥΘ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΠΑΣΧΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ)
ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΥΚΑΡΠΙΑΣ ΤΜΗΜΑ Α5
1/1/2008



ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ο **Αμαζόνιος** είναι ένας από τους μεγαλύτερους ποταμούς της Γης. Διαρρέει τη Νότια Αμερική από τις Άνδεις ως τις εκβολές του, στον Ατλαντικό Ωκεανό. Το συνολικό του μήκος είναι 6.840 χιλιόμετρα ενώ ο δεύτερος μεγαλύτερος Νείλος, έχει μήκος 6.695 χιλιόμετρα.

Ο Αμαζόνιος είναι επίσης ο μεγαλύτερος σε όγκο νερού ποταμός του πλανήτη με μεγάλη διαφορά από το Νείλο. Η μέση παροχή του ανέρχεται σε 219.000 κυβικά μέτρα ανά δευτερόλεπτο.

Το εμβαδόν της λεκάνης απορροής του είναι 6.915.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα.



Το όνομα «Αμαζόνιος» το έδωσε ο Ισπανός κατακτητής Φρανθίσκο ντε Ορελάνα (Francisco de Orellana), ο οποίος διέπλευσε τον ποταμό το 1541-1542. Στην πορεία του συνάντησε φυλές με γυναίκες που πολεμούσαν και για τον λόγο αυτό του έδωσε το όνομα «Αμαζόνιος» (Río de las Amazonas).



Ο Αμαζόνιος είναι πολύ γνωστός για την τεράστια ζούγκλα που τον περιβάλλει: Το τροπικό δάσος του Αμαζονίου αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα δάση του πλανήτη και συγκεντρώνει το ενδιαφέρον των επιστημόνων λόγω του ποσοστού απορρόφησης του άνθρακα από τα φυτά στο έδαφος και τα ύδατα του δάσους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο τον χρόνο. Ωστόσο, το δάσος του Αμαζονίου απειλείται σε μεγάλο βαθμό από την παράνομη υλοτομία.

Η γένεση του μεγαλοπρεπούς Αμαζονίου

Πολλοί επιστήμονες υπέθεταν εδώ και καιρό ότι η Αμαζονία καλυπτόταν κατά το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας της από μια ρηχή θάλασσα και ότι η σημερινή βιοποικιλότητα του τροπικού δάσους της εξελίχθηκε σχετικά πρόσφατα.

Ωστόσο, νέες έρευνες υποδηλώνουν ότι το τροπικό δάσος ήδη ευημερούσε όταν σχηματίστηκε ο Αμαζόνιος πριν από περίπου 16 εκατομμύρια χρόνια.



Η εξέλιξη του σύγχρονου δάσους φαίνεται τώρα ότι επηρεάστηκε σε μεγάλο βαθμό από την παρατεταμένη και δραματική περίοδο γένεσης του ίδιου του ποταμού, ο οποίος άρχισε να διατρέχει την ήπειρο αδιάκοπα μόλις 10 εκατομμύρια χρόνια πριν.

Η ΠΑΝΙΔΑ ΣΤΟ ΤΡΟΠΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ ΑΜΑΖΟΝΙΟΥ

Είναι αδύνατο να δοθεί πλήρης εικόνα της πανίδας του Αμαζονίου, όπως συμβαίνει και με τη χλωρίδα του. Έχουν συλλέχθει και ταξινομηθεί πάνω από 8000 έντομα. Μυριάδες κουνούπια ταλαιπωρούν τους ταξιδιώτες και μπορούν να μεταδώσουν την ελονοσία ή τον κίτρινο πυρετό. Τα φυλλοφάγα μυρμηγκία είναι ικανά σε μικρό χρονικό διάστημα να



καταστρέψουν τη βλάστηση σε μεγάλα τμήματα φυτειών. Η ανάγκη να περιοριστούν αυτές οι μαστιγες έχει πρωταρχική σημασία για τον περαιτέρω εποίκισμό της περιοχής. Τα περισσότερα ενοχλητικά έντομα είναι οι μαύρες μύγες. Υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός μελισσών, τζιτζικιών, σκορπιών κ.τ.λ. Υπολογίζεται ότι υπάρχουν 2350 είδη ψαριών. Οι σαύρες πολλές φορές είναι 1,5μ. Στα νερά του Αμαζονίου ζουν επίσης γιγάντια φίδια και ένα σπάνιο είδος δελφινιού που ζει σε θολά νερά.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΖΩΑ ΣΤΟΝ ΑΜΑΖΟΝΙΟ

ΚΟΛΙΜΠΡΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΠΟΥΛΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ



Μια ζαφειρένια λάμψη, ένα αστραπιαίο φτερούγισμα και το πουλάκι –ή μήπως ήταν έντομο;– εξαφανίζεται. Λίγο αργότερα το ξαναβλέπω, αυτή τη φορά υπό καλύτερη γωνία. Είναι όντως πουλί, ένας μικροσκοπικός περιστρεφόμενος δερβίσης με φτερά που χτυπούν 80 φορές το δευτερόλεπτο παράγοντας έναν ανεπαίσθητο βόμβο. Καθώς το πουλί κοιτάζει μέσα στον κώνο ενός πορτοκαλί άνθους, μια γλώσσα λεπτή σαν κλωστή πετάγεται από το μυτερό του ράμφος. Μια ακτίνα καθρεφτίζεται στα ιριδίζοντα φτερά του και το χρώμα τους σε ζαλίζει, σαν πετράδι κρεμασμένο σε ηλιόλουστο παράθυρο. Διόλου περίεργο που οι άνθρωποι λατρεύουν τα κολιμπρί και δεν βρίσκουν λόγια να περιγράψουν την ομορφιά τους. Ακόμα και οι πιο

συγκρατημένοι επιστήμονες συχνά παρασύρονται και το χαρακτηρίζουν όμορφο, εκθαμβωτικό, εξωτικό...

ΑΝΑΚΟΝΤΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΦΙΔΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ



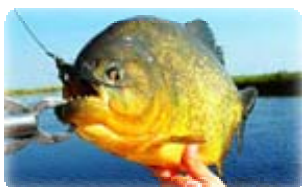
Αν πιστέψουμε τις “ιστορίες με φίδια” ή τις ταινίες του Χόλιγουντ, οι ανακόντα είναι γιγάντια ανθρωποφάγα ερπετά. Μύθος. Αναζητώντας επιστημονικά στοιχεία, επέστρεψα στην πατρίδα μου, τη Βενεζουέλα, όπου, στις σαβάνες, τα Ιλάνος, ζει ο Ευνήκτης ο μιοθήρας (*Eunectes murinus*) – ο πράσινος ανακόντα. Ελάχιστα ήταν γνωστά για τα φίδια αυτά πριν ξεκινήσουμε την έρευνα. Ο τρόπος αναπαραγωγής τους ήταν άγνωστος. Τα μελετήσαμε για εβδομάδες κατά τη διάρκεια του “χορού της γονιμοποίησης” που θυμίζει αγώνα πάλης σε αργή κίνηση. Είδαμε 13 αρσενικά, στον αγώνα τους να ζευγαρώσουν με τη μοναδική θηλυκιά...

Κροκόδειλος



Είναι ο μεγαλύτερος από όλα τα είδη των κροκόδειλων και το μήκος του φτάνει τα 7,50 μέτρα. Ζει στην κεντρική Αμερική, στη Φλώριδα στην Κούβα, στις Αντίλλες κλπ. Ο κροκόδειλος αυτός κολυμπά πολλές φορές και στην ανοιχτή θάλασσα.

ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΑ Πιράνχας



Είναι διάσημα ως φονικά ψάρια, σαρκοφάγα που δρουν κατά ομάδες προκειμένου να κατασπαράξουν το εκάστοτε θύμα τους. Λαϊκοί μύθοι και δοξασίες έχουν περιβάλλει τα πιράνχα, τα μικρά ψάρια με τα κοφτερά δόντια που ζουν στα νερά της νότιας Αμερικής.

Πρόκειται για ψάρια παμφάγα, των οποίων η κύρια τροφή δεν είναι μόνο το κρέας όπως μέχρι σήμερα εικαζόταν, αλλά και τα φυτά, τα έντομα ή και άλλα ψάρια.

Τα τροπικά αυτά ψάρια δεν συγκροτούν ομάδες προκειμένου να επιτεθούν καλύτερα, αλλά κυρίως για να αμυνθούν.

Λειτουργούσαν ομαδικά προκειμένου να είναι σε θέση να δημιουργήσουν μέσω αυτής της συνεργασίας μια ομάδα ικανή να επιτίθεται καλύτερα. Παρ' όλα αυτά, η δημιουργία ομάδων είναι αποτέλεσμα αμυντικής συμπεριφοράς.

Το μέγεθος των ομάδων που συγκροτούν τα πιράνχα μεταβάλλεται ανάλογα με το μέγεθος και την εγγύτητα του κινδύνου αλλά και το βάθος των νερών. Όσο πιο κοντά στην επιφάνεια βρίσκονται, τόσο μεγαλύτερες είναι οι ομάδες που σχηματίζουν.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, φοβούμενα τις επιθέσεις από μεγαλύτερα ψάρια, δελφίνια και κροκόδειλους και χωρίς να έχουν μεγάλα περιθώρια ελιγμών, τα πιράνχα μπορεί να σχηματίζουν και ομάδες μεγαλύτερες των 50 ατόμων.

Αντίθετα σε βαθύτερα νερά τέτοιοι κίνδυνοι απομακρύνονται και οι ομάδες είναι μικρότερες. Χαρακτηριστικό της αμυντικής συμπεριφοράς που έχει η οργάνωση τους σε ομάδες, είναι ότι τα πιράνχα που βρίσκονται σε περίοδο αναπαραγωγής κινούνται πάντα στο μέσο της ομάδας και περιβάλλονται από άλλα πιράνχα.

Η ΧΛΩΡΙΔΑ ΣΤΟ ΤΡΟΠΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ ΑΜΑΖΟΝΙΟΥ



Η φυσιγνωμία της εκτεταμένης δασικής βλάστησης του Αμαζονίου έχει έναν τόσο έντονο εξωτικό χαρακτήρα που οδηγεί στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το υποκείμενο έδαφος πρέπει να είναι πολύ γόνιμο. Η πλούσια βλάστηση, όμως, είναι απλώς αποτέλεσμα της εύθραυστης οικολογικής ισορροπίας ανάμεσα στο έδαφος και στα φυτά, η οποία επηρεάζεται από το φως, τη θερμοκρασία και το νερό.

Γενικά, τα εδάφη που δεν πλημμυρίζουν αποστραγγίζονται καλά, είναι πορώδη και έχουν ποικίλη δομή. Συχνά, μάλιστα, είναι αμμώδη και με χαμηλή ως μέση γονιμότητα, λόγω της απουσίας φωσφορικών, νιτρικών και καλιούχων αλάτων και της σχετικά υψηλής οξύτητας. Τα εδάφη τους διαθέτουν θρεπτικά συστατικά, αλλά η γεωργική εκμετάλλευσή τους είναι περιορισμένη λόγω των περιοδικών πλημμυρών.



Από το αεροπλάνο, η πυκνή βλάστηση της κεντρικής Αμαζονίας μοιάζει με ένα τεράστιο πράσινο χαλί, διάτρητο κατά τόπους από λίμνες, ανοιχτοπράσινους βάλτους και εκτεταμένα έλη. Υπάρχουν γίγαντες του δάσους με τεράστιους λευκούς κορμούς, ανθοφόρα δέντρα με αναρίθμητες αποχρώσεις και μια μεγάλη ποικιλία από φοίνικες. Στα δάση της Αμαζονίας απαντάται μια ασύλληπτη ποικιλία ειδών βλάστησης.



Το φυτό Rafflesia

Το φυτό *Rafflesia* έχει το μεγαλύτερο λουλούδι στον κόσμο με διάμετρο 90 εκατοστά και μυρίζει σαν χαλασμένο ψάρι για να προσελκύει μύγες!

Γεωλογική ιστορία του ποταμού



Ο Αμαζόνιος έχει αλλάξει κατεύθυνση

Ο μεγαλύτερος σε όγκο υδάτων ποταμός του κόσμου, ο Αμαζόνιος, έχει τις πηγές του στη δυτική Νότια Αμερική και τις εκβολές του στον Ατλαντικό. Νέες έρευνες δείχνουν, ωστόσο, ότι δεν ήταν πάντα έτσι.

Στη διάρκεια των τελευταίων 145 εκατομμυρίων ετών, ο ποταμός άλλαζε κατά καιρούς ροή και, μάλιστα, για κάποια περίοδο έρεε από τα ανατολικά προς τα δυτικά.

Οι αλλαγές στη ροή του Αμαζονίου Οφείλονται σε μια σειρά από βίαιες γεωλογικές διεργασίες στο πέρασμα του χρόνου. Νέες οροσειρές αναδύονταν, και τα νερά της βροχής κυλούσαν από τις νέες βουνοκορφές προς άλλες κατευθύνσεις.

Πριν από 145 με 65 εκατομμύρια χρόνια δεν υπήρχαν οι Άνδεις. Υπήρχαν, όμως, πολλά βουνά και υψίπεδα στη βορειοανατολική Νότια Αμερική, και τα ύδατα από εκεί συγκεντρώνονταν σε έναν Αμαζόνιο που έρεε προς τα δυτικά και χυνόταν στον Ειρηνικό ωκεανό.

Κατά την περίοδο από 23 έως 5 εκατομμύρια χρόνια πριν, σχηματίστηκαν οροσειρές στα δυτικά και στο κέντρο της ηπείρου, οι οποίες έκαναν τα νερά να

ρέουν τόσο προς τα δυτικά όσο και προς τα ανατολικά. Σήμερα έχουν απομείνει μόνο οι Άνδεις, γι' αυτό και τα νερά ρέει προς τα ανατολικά.

Οι ερευνητές από το Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας έψαχναν για κάτι άλλο, όταν ανακάλυψαν το πολυτάραχο παρελθόν του Αμαζονίου.

Μεταλλεύματα που βρέθηκαν στην αχανή λεκάνη του Αμαζονίου αποδείχθηκε ότι δεν προέρχονταν από την περιοχή όπου βρέθηκαν, και τα μόνο που θα μπορούσε να μεταφέρει ένα τέτοιο όγκο μεταλλευμάτων εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά είναι ένας γιγάντιος ποταμός με άλλη κατεύθυνση από το σημερινό Αμαζόνιο.

ΤΡΙΑ ΒΑΣΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΜΑΖΟΝΙΟ

- Γιατί το τροπικό δάσος του Αμαζονίου είναι τόσο σημαντικό για το παγκόσμιο οικοσύστημα και το κλίμα του πλανήτη μας;

Το τροπικό δάσος του Αμαζονίου είναι το μεγαλύτερο στον πλανήτη. Τα οικοσυστήματα που διαθέτει μπορούν να απορροφήσουν μεγάλες ποσότητες διοξειδίου του άνθρακα. Η περιοχή φιλοξενεί τουλάχιστον 2,5 εκατομμύρια είδη εντόμων, χιλιάδες φυτά και περίπου 2.000 είδη πουλιών και θηλαστικών. Κάθε τετραγωνικό χιλιόμετρο μπορεί να περιέχει 75.000 είδη δέντρων και 150.000 είδη άλλων φυτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 1/5 όλων των ειδών πτηνών στον πλανήτη βρίσκεται στο δάσος του Αμαζονίου, ενώ η ποικιλομορφία της χλωρίδας του είναι η μεγαλύτερη στον κόσμο. Είναι μια «αποθήκη» βιοποικιλότητας ενώ συμβάλλει δραστικά στην ισορροπία του παγκόσμιου οικοσυστήματος και στην αποτροπή των κλιματικών μεταβολών. Τα τελευταία τρία χρόνια 70.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα από το παρθένο τροπικό δάσος του Αμαζονίου έχουν αποψιλωθεί. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα αν ο ρυθμός καταστροφής συνεχιστεί, μέχρι το 2050 το μισό δάσος θα έχει εξαφανιστεί οριστικά.

- Πώς το θέμα της καταστροφής του Αμαζονίου τράβηξε το ενδιαφέρον διεθνώς;

Η καταστροφή του Αμαζονίου άρχισε να απασχολεί τη διεθνή κοινότητα από τις αρχές του 80, όταν δορυφορικές φωτογραφίες της Greenpeace αποκάλυψαν πως χιλιάδες στρέμματα δάσους είχαν εξαφανιστεί από πυρκαγιές. Ακολούθησε η συστηματική παράνομη υλοτόμησή του δάσους του Αμαζονίου, παρά τις προειδοποιήσεις ειδικών πως η καταστροφή του συμβάλλει στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Το ανησυχητικό είναι ότι οι κυβερνήσεις, εμφανίζονται απρόθυμες έως αδύναμες να αντιταχθούν στα οικονομικά συμφέροντα που εκμεταλλεύονται τον Αμαζόνιο.

- Γιατί αποψιλώνονται δασικές περιοχές και καλλιεργείται σόγια στον Αμαζόνιο;

Ο βασικός λόγος για την αποψίλωση στον Αμαζόνιο είναι η αγροτική παραγωγή, η εμπορική υλοτομία και η ανάγκη για ξυλεία. Το εμπόριο παίζει καθοριστικό ρόλο στην καταστροφή, καθώς οι εξαγωγές προϊόντων ξυλείας από την Βραζιλία στο εξωτερικό είναι άφθονες και η διεθνής ζήτηση για ξυλεία τεράστια. Από την άλλη, η χρησιμοποίηση των εδαφών που προκύπτουν από την μαζική αποψίλωση των εδαφών για την φύτευση και καλλιέργεια σόγιας, είναι ο πιο φτηνός και σίγουρος τρόπος καλλιέργειας για τους παραγωγούς για όλους τους παραπάνω λόγους. Έτσι, μεγάλες συχνά πολυεθνικές εταιρείες σόγιας και εκμετάλλευσης ξύλου έχουν καθιερωθεί στον Αμαζόνιο γιατί ξέρουν ότι θα βγάλουν εύκολα λεφτά από την καταστροφή του τροπικού δάσους. Παρέχοντας τα πάντα από σπόρους και χημικά μέχρι την μεταφορά και την αποθήκευση της υποδομής που χρειάζεται για να έχουν πρόσβαση στη διεθνή αγορά, οι εταιρείες αυτές λειτουργούν σαν

μαγνήτης για τους αγρότες στο δάσος του Αμαζονίου. Τέλος, η απουσία ουσιαστικού ελέγχου από την κυβέρνηση στην περιοχή και αποτελεσματικών μέτρων για την καταπολέμηση του προβλήματος από νομική πλευρά, οδηγεί στην αυθαίρετη και άνετη εκμετάλλευση του Αμαζονίου από καλοθελητές.

Κίνδυνος για τον πνεύμονα του πλανήτη

Παρόλα αυτά η πλούσια βλάστηση είναι σημαντικότερη από τον ποταμό. Τα δέντρα του Αμαζονίου απορροφούν το διοξείδιο του άνθρακα και μας προσφέρουν οξυγόνο. Δυστυχώς όμως το τροπικό δάσος του Αμαζονίου κινδυνεύει.

Μέχρι και το 60% των δασών του μπορεί να έχει καταστραφεί στα επόμενα 23 χρόνια



σύμφωνα με έκθεση του Παγκόσμιου Ταμείου για τη Φύση (WWF). Η έκθεση υπολογίζει ότι η αποψίλωση του Αμαζονίου θα απελευθερώσει από 55,5 έως 96,5 δισεκατομμύρια τόνους διοξειδίου του άνθρακα, ποσότητα που είναι μεγαλύτερη από το σύνολο των σημερινών εκπομπών σε διάστημα δύο χρόνων.

Η οργάνωση σημειώνει ότι η καταστροφή του Αμαζονίου θα εξαλείψει έναν από τους πιο κρίσιμους σταθεροποιητικούς παράγοντες του παγκόσμιου κλιματικού συστήματος καθώς ο Αμαζόνιος, όπου βρίσκονται περισσότερα από τα μισά τροπικά δάση του κόσμου, λειτουργεί ως ένας σημαντικός πνεύμονας για τον πλανήτη.

Τα δέντρα του Αμαζονίου απορροφούν το διοξείδιο του άνθρακα, ένα από τα αέρια του θερμοκηπίου που προκαλούν την παγκόσμια υπερθέρμανση αλλά η υλοτομία και διάφορες μέθοδοι κοπής και καύσης δέντρων που χρησιμοποιούνται για να καθαριστεί η γη και να προκύψει χώρος για γεωργικές και κτηνοτροφικές εργασίες, απελευθερώνουν στην ατμόσφαιρα το αποθηκευμένο διοξείδιο.

Αν συνεχιστεί η παρούσα τάση στην επέκταση της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, οι φωτιές, η ξηρασία και η υλοτομία, το 55% των δασών του Αμαζονίου θα έχουν είτε εξαφανιστεί, είτε καταστραφεί μέχρι το 2030 ενώ άλλο 4% θα καταστραφεί εάν η υπερθέρμανση, όπως προβλέπουν οι επιστήμονες, προκαλέσει μείωση των βροχοπτώσεων

κατά 10%.

Όμως το Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση [WWF] προειδοποιεί ότι μία καλύτερη εκτίμηση ανεβάζει τη μείωση της βροχόπτωσης στην περιοχή στο 20% στα επόμενα 50 χρόνια, ειδικά στον ανατολικό Αμαζόνιο και προβλέπει ότι οι θερμοκρασίες μπορεί να ανέβουν και πάνω από 2 βαθμούς Κελσίου και σε κάποιες περιπτώσεις έως και τους 8 βαθμούς.

Το Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση [WWF] προειδοποίησε ότι θα υπάρξουν σημαντικές συνέπειες για τον Αμαζόνιο, τους πόρους της ζωής για τους κατοίκους της Νότιας Αμερικής αλλά και για το κλίμα όλου του πλανήτη και πρότεινε την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιδράσεων της κτηνοτροφίας των βοοειδών και των έργων υποδομών, όπως οι δρόμοι με παράλληλη επέκταση των προστατευομένων περιοχών.

"Πρέπει να πάρουμε τα κατάλληλα μέτρα για τη μείωση των εκπομπών από τα δάση και μία αποτυχία να προστατευθεί ο Αμαζόνιος, θα είναι καταστροφή, όχι μόνο για τα εκατομμύρια που ζουν στην περιοχή αλλά για τη σταθερότητα του κλίματος παγκόσμια", προειδοποίησε ο επικεφαλής του προγράμματος του Παγκόσμιου Ταμείου για τη Φύση [WWF] για την κλιματική αλλαγή.

Τεράστια καταστροφή



και προκαλούν άγχος στην πανίδα του δάσους.

Η εκλεκτική κοπή δέντρων δε φαινόταν χάρη στη πυκνότητα της βλάστησης. Όμως οι νέες εικόνες δείχνουν ότι περίπου το 20 με 30% του δάσους έχει καταστραφεί, με αποτέλεσμα η περιοχή να γίνει θερμότερη, ξηρή και πιο ευεπίφορη σε πυρκαγιές, καθώς πλέον οι ακτίνες του ήλιου μπορούν να φθάσουν στο έδαφος και να προκαλέσουν αυτοανάφλεξη. Επιπλέον η έντονη ηλιοφάνεια υποβάλλει σε μεγαλύτερη πίεση την βλάστηση

"Φρένο" στην ανεξέλεγκτη αποψίλωση

Σύμφωνα με τον επικεφαλής των ερευνητών της έκθεσης αυτής, τον Μπριτάλντο Σιλβέιρα Σοάρες-Φίλχο, του Πανεπιστημίου Μίνας Γκεράις της Βραζιλίας, εάν η αποψίλωση των δασών συνεχιστεί χωρίς έλεγχο, τότε έξι υπόγειες υδάτινες ζώνες του Αμαζονίου θα χάσουν το λιγότερο τα δύο τρίτα της δασικής κάλυψής τους.

Παράλληλα, το ένα τέταρτο των 382 ενδημικών ειδών θηλαστικών θα χάσουν το 40% του χώρου διαβίωσής τους, σύμφωνα με την έκθεση.

Είναι αναγκαίο επίσης, σύμφωνα με τους μελετητές να εκπονηθούν σχέδια για τη δημιουργία προστατευμένων δημόσιων πάρκων ώστε να εξαναγκαστούν οι καλλιεργητές αγρότες να παγώσουν την εκμετάλλευση, σεβόμενοι την διαρκή ανάπτυξη της περιοχής.

Τέλος οι ερευνητές θεωρούν ότι πρέπει να επεκταθούν οι ζώνες προστασίας του δάσους του Αμαζονίου για να σωθεί και το περιφερειακό οικοσύστημα αλλά και αυτό καθεαυτό το τροπικό δάσος.

Ο ρόλος της Ευρώπης

Εδώ, στο βάθος διακρίνεται η Ευρώπη, καθώς πάνω από το 5% των αποψιλωμένων δασών χρησιμοποιείται για την καλλιέργεια σόγιας που καταλήγει στις ευρωπαϊκές αγορές ζωοτροφών. Έτσι, η ένταση της ευρωπαϊκής γεωργικής παραγωγής προκαλεί αύξηση της ζήτησης βραζιλιάνικης σόγιας, με τελικό θύμα τα ίδια τα τροπικά δάση.



*Στις παρυφές του οικονομικού ενδιαφέροντος, όμως, αποκαλύφθηκε και ένα σκάνδαλο: η συνεργασία της βραζιλιάνικης κρατικής Bioamazonia και της ελβετικής πολυεθνικής Novartis, που επέτρεπε την εξαγωγή γενετικού υλικού και μικροοργανισμών από τον Αμαζόνιο. Η αποκάλυψη του σκανδάλου οδήγησε στην ψήφιση νόμου που απαγόρευε την πώληση της «γενετικής κληρονομιάς» της Βραζιλίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

1. DK εγκυκλοπαίδεια (ΕΚΔ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ)
2. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ (ΕΚΔ. ΜΑΛΙΑΡΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑ)
3. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΤΛΑΣ (ΕΚΔ. DK)

ΔΥΚΤΙΑΚΟΙ ΤΟΠΟΙ

1. www.wikipedia.gr
2. www.nature.ert.gr
3. www.skai.gr
4. www.nationalgeographic.gr
5. www.animal.dke-encyc.com

Και φωτογραφίες από το πρόγραμμα

1. GOOGLE EARTH

2. Το ντοκιμαντέρ του BBC Ταξίδι στον Αμαζόνιο από τη σειρά ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ